

offentligheden, men proceduren kan indebære, dels at tilsynsmyndigheden skal håndtere en offentlig debat om ansøgninger om etablering eller udvidelser af virksomheder, dels at sagsbehandlingstiden i nogle tilfælde kan forlænges med denne høringsfase.

Lovforslaget lægger op til, at kravet om offentlighedens inddragelse forud for en godkendelsesbehandling kun skal gælde for IPPC-virksomheder, shrederanlæg og andre større husdyrbrug end IPPC-direktivets svine- og fjerkræbrug, jf. afsnit 6 ovenfor.

Såvel antallet af nyetablerede IPPC-virksomheder som antallet af eksisterende IPPC-virksomheder, der foretager væsentlige ændringer og/eller udvidelser, må forventes at være begrænset.

Hertil kommer, at der er et vist sammenfald mellem kravet om offentlighedens inddragelse i medfør af IPPC-direktivet og allerede gældende regler for offentlighed i forbindelse med VVM-proceduren.

Kravet om offentliggørelse af afgørelser om godkendelse er allerede en del af miljøbeskyttelsesloven, hvorefter alle afgørelser om godkendelse, dels skal meddeles skriftligt til parterne, dels skal annonceres offentligt med henblik på udnyttelse af klagemuligheden.

For så vidt angår kravet om offentlighed vedrørende måleresultater og ajourføring af godkendelser lægger lovforslaget op til, at tilsynsmyndigheden i forbindelse med den obligatoriske annoncering af godkendelsen orienterer borgerne om, at resultaterne af fremtidige inderberettede egenkontrollmålinger samt af ajourføringer af godkendelser kan rekvireres hos tilsynsmyndigheden. Dette skønnes ikke at ville give anledning til ekstra ressourceforbrug hos tilsynsmyndighederne.

Det skønnes således, at eventuelle merudgifter for godkendelsesmyndigheden som følge af offentlighedskravet vil være mindre end 1 mio. kr. pr. år.

Sammenfattende og ud fra et meget foreløbigt skøn vurderes den samlede udmøntning i bekendtgørelse af IPPC-direktivet ikke at ville medføre udgifter, der overstiger 1 mio. kr.

Større husdyrbrug

Udmøntningen af forslaget om at udvide IPPC-direktivets regler til også at omfatte andre større husdyrbrug på over 250 DE end IPPC-direktivets svine- og fjerkræbrug vil, da disse virksomheder ikke tidligere har været godkendelsespligtige, skønsmæssigt medføre en yderligere årlig indsats for amter/kommuner på ca. 2 årsværk, svarende til 1,2 mio. kr.

Seveso2-direktivet

De dele af lovforslaget, der vedrører Seveso2-direktivet, indebærer hverken administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Den bekendtgørelse, der vil blive udarbejdet til gennemførelse af direktivet, indebærer derimod en ikke ubetydelig merforpligtigelse for de berørte myndigheder. Det bemærkes, at regelsættet til gennemførelse af Seveso2-direktivet forudsættes at ske med lovmæssig hjemmel i både miljøbeskyttelsesloven, arbejdsmiljøloven og beredskabsloven.

Administrationen af regelsættet forudsættes på lokalt niveau at skulle ske i et samarbejde mellem amterne, arbejdstilsynskredsene, den lokale brandmyndighed og politiet, og det må forventes, at der bliver tale om merudgifter for alle de nævnte myndigheder.

Følgende bemærkninger vedrører alene de udgifter, der pålægges miljømyndighederne, dvs. Miljøstyrelsen og amtskommunerne. Alle de omfattede virksomheder forudsættes at skulle godkendes med amterne som godkendelses- og tilsynsmyndighed.

For amtskommunerne indebærer gennemførelsen af reglerne i Seveso2-direktivet, at amterne skal gennemgå anmeldelser fra de 30 »tunge« risikovirksomheder og de 500 andre risikovirksomheder, der bliver omfattet af direktivet, samt fra eventuelle nye risikovirksomheder.

For så vidt angår de 30 »tunge« risikovirksomheder skal amterne desuden gennemgå og træffe afgørelse vedrørende de dele af sikkerhedsrapporter og sikkerhedsredegørelser, der kan have indflydelse på det eksterne miljø i forbindelse med et større uheld.

Det vurderes, at gennemførelsen af Seveso2-direktivet i bekendtgørelsesform ud fra et foreløbigt, groft skøn vil påføre amtskommunerne en samlet engangsudgift på omkring 5-10 mio. kr.

Hertil kommer udgifter til løbende revision af materialet samt tilsyn. Dette anslås at medføre, at amtskommunerne skal yde en årlig ekstra indsats på omkring 0,5 årsværk.

Den konkrete kompensation til amter og kommuner i forbindelse med udmøntningen af lovforslaget skal efter de sædvanlige procedurer forhandles med de kommunale organisationer under inddragelse af de tidligere ydede kompensationer på området.

Den endelige ansvarsfordeling mellem de centrale statslige myndigheder, dvs. Arbejdstilsynet, Beredskabsstyrelsen, Justitsministeriet og Miljøstyrelsen, er endnu ikke fastlagt. Det er derfor ikke på nuværende tidspunkt muligt at anslå Miljøstyrelsens tidsmæssige merforbrug.